„Људи су у време Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, давали садекатул-фитр у износу од једног са'а хране.“

Од Ебу Сеида се преноси да је рекао: „Људи су у време Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, давали садекатул-фитр у износу од једног са'а хране.“ Када је Муавија дошао за халифу, рекао је: „Ја сматрам да пола са'а шамске пшенице одговара једном са'у неке друге пшенице.“ Људи су то прихватили, али је Ебу Сеид то негирао и наставио да даје као што се давало, по један са'а, следећи праксу Посланика и с циљем да се испуне потребе сиромашних.

[متفق عليه] [صحيح]

Муслимани су давали зекатул-фитр у време Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, и у време праведних халифа након њега за мале и велике, у износу од једног са'а хране. Неки од темељних делова њихових оброка су били јечам, суво грожђе (зебиб), суви дуготрајни сир (екит) и хурме. Износ са'а је четири мудда, а један мудд је количина која стане у две шаке просечног човека. Када је Муавија, радијаллаху анху, дошао у Медину као халифа, и када је пшенице из Шама било у изобиљу, одржао је говор и рекао: „Сматрам да два мудда шамске пшенице (пола са'а) одговарају једном са'у урми.“ Људи су то прихватили. Ебу Сеид ел-Худри, радијаллаху анху, је рекао: „Што се мене тиче, ја ћу га увек давати (зекат) онако како сам га давао у време Посланика, алејхисселам, све док сам жив.“

https://sunnah.global/hadeeth/sr/show/4454